

EXPUNERE DE MOTIVE

SECȚIUNEA 1: TITLUL PROIECTULUI

Lege pentru ratificarea Tratatului de extrădare între România și Statele Unite ale Americii, semnat la București la 10 septembrie 2007

SECȚIUNEA A 2-A: MOTIVUL EMITERII ACTULUI

1. Descrierea situației actuale	Cooperarea între România și Statele Unite ale Americii în materia extrădării se desfășoară în temeiul Convenției de extrădare dintre România și Statele Unite ale Americii, semnată la București, la 23 iulie 1924, al Tratatului de amendare al acesteia, semnat în 1936, precum și în baza instrumentelor Națiunilor Unite aplicabile.
2. Schimbări preconizate	În perioada 12-14 septembrie 2005, la București, și în perioada 10-13 octombrie 2006, la Washington, D.C., au avut loc două runde de negocieri în vederea încheierii unui nou Tratat de extrădare între România și Statele Unite ale Americii. Negocierile au fost finalizate, prin corespondență, în cursul lunii iulie 2007. Noul tratat urmează să faciliteze, în relația bilaterală, aplicarea Acordului de extrădare între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii, semnat la Washington la 25 iunie 2003 (Acordul nu este încă în vigoare). La 10 septembrie 2007, la București, Tratatul de extrădare între România și Statele Unite ale Americii a fost semnat, pentru România de fostul ministru al justiției, Tudor-Alexandru Chiuariu și pentru Statele Unite ale Americii, de ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Statelor Unite ale Americii în România, Nicholas F. Taubman.

Fostul ministru al justiției a primit depline puteri pentru semnarea Tratatului în baza Memorandumului nr. 87591/2007, aprobat de Președintele României (anexă).

Noul tratat conține dispoziții moderne, conforme cu cele ale Acordului de extrădare dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii și înlătură formalismul excesiv impus de convenția în vigoare.

Astfel, spre deosebire de Convenția din 1924 care permite acordarea extrădării numai pentru o listă exhaustivă de infracțiuni, prevăzută la articolul II, art.2 al noului Tratat prevede că „o infracțiune dă loc la extrădare dacă este pedepsită de legea ambelor Părți cu o pedeapsă privativă de libertate mai mare de un an sau mai severă. În cazul în care cererea de extrădare are ca obiect executarea de către o persoană condamnată a unei pedepse aplicate pentru o infracțiune care dă loc la extrădare, pedeapsa privativă de libertate rămasă de executat trebuie să fie de cel puțin 4 luni.” De asemenea, art. 2 al Tratatului permite acordarea extrădării și pentru fapte săvârșite în afara teritoriului statului solicitant. În acest fel, Tratatul de extrădare semnat la 10 septembrie 2007 se înscrie în rândul tratatelor moderne, eliminând unul din obstacolele în calea unei cooperări eficiente în materia extrădării.

În spiritul noilor evoluții în materie și având în vedere revizuirea, în anul 2003, a Constituției României și sub aspectul dispozițiilor referitoare la extrădare (articolul 19), permițând extrădarea din România a cetățenilor români, art. 3 din noul Tratat prevede că „Extrădarea nu va fi refuzată pe baza cetățeniei persoanei căutate”, spre deosebire de Convenția în vigoare care prevede că „Înaltele Părți Contractante nu vor fi obligate să-și predea proprii lor cetățeni sau supuși pe baza stipulațiunilor cuprinse în prezenta convențiune.” După cum este cunoscut, principiul neextrădării propriilor cetățeni, tradițional în statele de drept continental, nu este cunoscut de statele de drept cutumiar, iar în ultimii ani, atât Consiliul Europei, cât și Uniunea Europeană încurajează eliminarea acestui impediment în acordarea extrădării. În relația dintre state care împărtășesc aceleași valori ale democrației și statului de drept, cu sisteme judiciare care

garantează egalitatea de tratament indiferent de cetățenie, menținerea acestui obstacol în calea extrădării, care derivă dintr-o concepție învechită a suveranității, nu se justifică, atât România, cât și Statele Unite ale Americii având interesul de a deferi justiției persoanele extrădabile, indiferent de cetățenia acestora, iar nu de a acorda o protecție în fața legii penale a celui alt stat strict pe criteriul cetățeniei, știut fiind că alternativa la extrădarea propriilor cetățeni, reprezentată de preluarea de către statul solicitat a procedurii penale nu este întotdeauna eficientă, întrucât probele care trebuie administrate se află în statul solicitant.

Tratatul conține dispoziții moderne și în ceea ce privește prescripția, potrivit art. 6 extrădarea putând fi refuzată numai dacă prescripția a intervenit în statul solicitant, iar nu și în statul solicitat. Această nouă concepție se regăsește în toate tratatele moderne de extrădare, inclusiv în Convenția de extrădare între statele membre ale Uniunii Europene din 1996 și Acordul de extrădare dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii. Vechea regulă, potrivit căreia extrădarea se refuză dacă a intervenit prescripția fie în statul solicitant, fie în statul solicitat, era de natură să reprezinte un alt obstacol la acordarea extrădării, date fiind diferențele care există între dispozițiile legale privind prescripția.

Art. 7 reglementează situația în care pentru fapta pentru care se solicită extrădarea legea statului solicitant prevede pedeapsa capitală. În acest caz, „Statul solicitat poate acorda extrădarea cu condiția ca pedeapsa capitală să nu fie aplicată persoanei căutate sau, dacă pentru motive procedurale o asemenea condiție nu poate fi îndeplinită de către Statul solicitant, cu condiția ca pedeapsa cu moartea, în cazul în care va fi aplicată, să nu fie executată. Dacă Statul solicitant acceptă extrădarea sub condiția prevăzută de acest articol, trebuie să respecte condiția.”

Procedura de transmitere a documentelor de extrădare și în general întreaga procedură de extrădare prevăzută de art. 8 – 13 corespunde necesității eficientizării cooperării bilaterale, îngreunată de formalismul excesiv al

	Convenției din 1924. Art.15 reglementează, de o manieră pe deplin conformă cu Acordul de extrădare dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii, situația concursului de cereri de extrădare, precum și ipoteza în care România primește, cu privire la aceeași persoană, o cerere de extrădare formulată de Statele Unite ale Americii și un mandat european de arestare emis de un stat membru al Uniunii Europene. Art. 16 – „Sechestrarea și remiterea de bunuri” reglementează situația bunurilor care au legătură cu infracțiunea pentru care se acordă extrădarea. Art.17 reglementează un principiu de bază în materia extrădării, cunoscut ca „regula specialității”, potrivit căreia o persoană extrădată nu poate fi urmărită, judecată sau supusă executării unei pedepse pentru alte fapte anterioare predării decât dacă statul solicitat consimte sau în situațiile speciale menționate în tratat. Art.18 reglementează proceduri simplificate de extrădare în cazul în care persoana căutată consimte să fie extrădată. În acest caz, persoana în cauză poate declara că renunță inclusiv la beneficiul oferit de regula specialității.
3. Alte informații	Ratificarea Tratatului nu aduce atingere altor obligații internaționale ale României, dimpotrivă, reprezintă îndeplinirea unei obligații care rezultă din statutul de membru al Uniunii Europene, de a încheia un instrument bilateral armonizat pe deplin cu Acordul de extrădare dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii.

SECȚIUNEA A 3-A: IMPACTUL SOCIO-ECONOMIC AL PROIECTULUI DE ACT NORMATIV

1.Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ nu are un asemenea impact.
---------------------------------	--

2.Impactul asupra mediului de afaceri	Prin eficientizarea cooperării bilaterale împotriva infracționalității, cele două părți contribuie la stimularea mediului de afaceri.
3.Impactul social	
4.Impactul asupra mediului	Nu este cazul.

SECȚIUNEA A 4-A: IMPACTUL FINANCIAR ASUPRA BUGETULUI GENERAL CONSOLIDAT, ATÂT PE TERMEN SCURT, CÂT ȘI PE TERMEN LUNG

Secțiunea a 5-A: Efectele actului normativ asupra legislației în vigoare

1.Proiecte de acte normative suplimentare	Nu este cazul.
2.Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în materie	Proiectul este pe deplin compatibil cu legislația Uniunii Europene în materie, potrivit precizărilor de mai sus.
3. Decizii ale Curții Europene de Justiție și alte documente	Nu este cazul.
4.Evaluarea conformității	Gradul de conformitate
	Integral.
5. Alte acte normative și documente internaționale din care decurg angajamente	-

SECȚIUNEA A 6-A: CONSULTĂRI EFECTUATE ÎN VEDEREA ELABORĂRII PROIECTULUI DE ACT NORMATIV

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme	Nu este cazul, având în vedere dispozițiile art. 39 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ.	-
3. Consultări organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a	Nu este cazul, având în vedere dispozițiile art. 39 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele

structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	
4.Consultări desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul, având în vedere dispozițiile art. 39 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele
5.Informații privind avizarea de către:	
a) Consiliul Legislativ	Consiliului Legislativ a avizat favorabil proiectul de lege prin avizul nr. 92 din 28 ianuarie 2008.
b) Consiliul Suprem de apărare a Țării	Avizul nu este necesar.
c) Consiliul Economic și Social	Avizul nu este necesar.
d) Consiliul Concurenței	Avizul nu este necesar.
e) Curtea de Conturi	Avizul nu este necesar.
6. Alte informații	Nu este cazul

SECȚIUNEA A 7-A: ACTIVITĂȚI DE INFORMARE PUBLICĂ PRIVIND ELABORAREA ȘI IMPLEMENTAREA PROIECTULUI DE ACT NORMATIV

1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Nu este cazul.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3. Alte informații	Nu este cazul.

Secțiunea a 8-a: Măsuri de implementare

1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Pregătirea magistraților în vederea cunoașterii dispozițiilor noului tratat, după intrarea acestuia în vigoare.
--	---

2. Alte informații	Nu este cazul.
---------------------------	----------------

Luând în considerare necesitatea ratificării, în cel mai scurt timp, a Tratatului de extrădare între România și Statele Unite ale Americii, propunem ca proiectul de Lege să fie adoptat în procedura de urgență prevăzută de art.76 alin.(3) din Constituția României, republicată.

Având în vedere cele prezentate mai sus, a fost elaborat proiectul de Lege anexat, pe care vă rugăm să-l aprobați.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU - TĂRICEANU